

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΤΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φο. Χρ. 10

Τιμή Φυλλίου
5 λεπτά 5

ΕΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φο. Χρ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 23 Απριλίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Οικονόμου αρ. 4 | ΑΡΙΘ. 27

ΣΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑ

... Χτύπετε σταυρό στο Γολγοθά, ελάτε, ελάτε! Ενώ σ' οδηγώ στα πόδια του. Είχαν μια Παρασκευή, όπως ξέρετε, που τον έσπρωξαν έξω από μια πόρτα τους και το βαρύτερο τέλος ενός σταυρού το έβαλαν στους ώμους του και τον διέταξαν νάν το φέρει σέναν άφορο λασπόδρομο έξω από την πόλη και πέγαιναν μαζί του πλῆθος κ' έστροβιλιζαν τ' σκόνη με τὰ πόδια τους, τόσο που είταν σαν ένα κόκκινο σύννεφο άπίνου τους. Και τού έδγαλαν τὰ μιάτια και τον γήμωσαν, όπως οι γραμματείς του νόμου διέταξαν νά γημώνεται δημοσία ένας κακοήγος, τόσο που νά μπορεί νά φαίνεται όλο τὸ κρέας που θά παραδοθεί στα βρσιανιστήρια. Και τον έγραξαν άπίνου στο σταυρό και τον ξάπλωσαν και τού έμπηξαν σιδερένια καρφιά σε κάθε τεντωμένο χέρι και στα σταυρωμένα πόδια του και χτυπούσαν τὰ καρφιά με ρόπαλα ίσα στο κεφάλι του. Κι' ανασήκωσαν τὸ σταυρό και τον έβαλαν σε μια τρύπα στη γῆς, μα δέν ήθελε νά στεριώσει και νά σταθεί και πόν κεννούσαν έδω κέκεϊ κ' έμπηγαν σφῆνες και παλούκια γύρω τριγύρω και κῆνοι που τὸ κεναν κατέβαζαν τούς γύρους των καρφίων τους για νά μη μπορεί νάν τούς σταλάξει τὸ αίμα από τὰ χέρια του στα μιάτια τους.

Κ' εκείνος από ζήλια έδλεπε κίτου τούς στρατιώτες που έπαιζαν τὸ ζάρι για τον τρυπιμένο μανδῆά του, κι' όλο εκείνο τὸ πλῆθος που ούραλιαζε και που εκείνος για χάρι του ήπέφερε, για τὴ σωτηρία του επέθινε. Και σὸλο εκείνο τὸ σιμφετὸ δέν είταν ούτε ένα σπλιχνικὸ μῆτι. Κ' εκείνοι κίτου τον ξανακοίταζαν, που έπασχε και κρέμουνταν άτνος, και κοίταζαν τὴ σανίδα άπίνου στο κεφάλι του που έστέκονταν με γρήμματα: 'Ο βασιλεύς των Ιουδαίων και τον άνημπαίξαν και τού φώναζαν: «Ε, σὶ, που γκρεμίζεις τὸ ναὸ και σε τρεις ήμέρες τον ξαναφκίνεις, σῶσον σεαυτὸν είσαι υἱὸς του Θεοῦ, κατέβα λοιπόν από τὸ σταυρό».

Και τότε ὁ μονογενής υἱὸς του Θεοῦ καταθῆμωσε κ' είδε, πῶς ὁ σιμφετὸς εκείνος που

επλήρωσε τὴ γῆς, δέν άξιζε νά σωθεί, και άπέσπασε τὰ πόδια από τὰ κεφάλια των καρφίων κέπέταξε τὰ καρφιά των χειρών μενα σφιξιμο των χειρών του, τόσο που οι βραχιόνες του σταυροῦ ετανύστικαν σαν τῶξο. Και πετίχτηκε κάπου στη γῆς κι' ήρπαξε τὸ μαντῆά του μ' όρημῆ που τὰ ζάρια κατακῆλισαν στο γκρεμῖο του Γολγοθά και τον πέταξε γύρω του με τὸ θυμὸ ενός βασιλιά κι' άνέβηκε στα ούρῆνια. Κι' ὁ σταυρὸς άπόμεινε άδειος και τὸ μέγα έργο του έξιλαισμοῦ δέν έπιτελέστηκε. Δέν ήπληρχει κανένας μεσίτης μεταξύ μας και του Θεοῦ. Δέν έσταυρώθηκε για μᾶς κανένας Χριστός. Δέν έσταυρώθηκε για μᾶς κανένας Χριστός, Για μᾶς δέν έσταυρώθηκε κανένας Χριστός!...

ΓΕΝΣ-ΠΕΤΕΡ-ΓΙΑΚΟΥΒΕΝ

Η ΣΑΝΙΔΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΜ ΜΑΣ

Η ΣΑΝΙΔΟΜΑΧΟΣ

ΚΑΠΟΙΟ συμπέρασμα πρέπει νά βγῆ από όσα έως τώρα έγράψαμε. Κάποιο συμπέρασμα έστω και με τὰ τσιγγέλια, αν και ἡ σειρά των άρθρων αυτών τίποτε άλλο δέν ήτο, παρά ένα μεγάλο συμπέρασμα, από τὴν άρχή έως στο τέλος, ότι ἡ 'Ελλάς επί του παρόντος σаниδοκρατεῖται, με πολλές πρακπολλές έλπίδας, χειροτέρου μέλλοντος.

Τὸ τρίγωνον τῆς σаниδας αποτελείται, όπως τὸ άπεδείξαμεν, από τρεις ίσας πλευράς, από τὴν Κυβερνητικὴν δηλ. Δημοκοπῆαν, τὴν Βουλευτικὴν και τὴν Δημοσιογραφικὴν. Θρόνος δὲ και λαὸς εὔρισκονται περιτειγισμένοι έντός του τριγώνου, κατέχουν τὸ έμβυαδόν του, χωρίς νά καταβάλλουν τὴν παραμικρὴν προσπάθειαν νά διασπάσουν τον ζυγόν, νά καταστρέψουν τὸ τρίγωνον και νάνακνεύσουν καθάρωτερον άέρα, άπηλλαγμένον από δημοκοπικὰ μικρόβια.

Ἡ Βασιλεία ήμπορεί αλλά δέν θέλει ν' αναλάβῃ τον άγωνα αυτόν. Ὁ λαὸς θέλει, αλλά δέν ήμπορεί.

Μᾶς χρειάζεται λοιπόν ένας άνθρωπος, ένας 'Ηρακλῆς, που νά δώσῃ ἡ τὴν θέλησιν στην μια

σκιάδα τῆς Δημοκοπῆας, ἡ τὴν δύναμι στην άλλη και νά τις λυτρώσῃ από τον ζυγόν.

Και τον άνθρωπον αυτόν ζητοῦμε όλοι και ὁ άνθρωπος αυτός δέν βρίσκειται, κι' ίσως άργήσῃ πολὺ άκόμα νά βρεθῇ.

ΠΡΕΠΕΙ εν τούτοις νά βρεθῇ αυτός ὁ άνθρωπος. Και πρέπει νά βρεθῇ από Πάτω. 'Αλλοίμονο στον τόπο αν τον άνθρωπον αυτόν τον δώσῃ ὁ λαός, αν μᾶς τον φορτώσῃ ἡ Βουλῆ στο σέβερνο μας. 'Αλλοίμονο! Ὅσο δυνατός κι' αν εῖνε, θά υποχωρήσῃ κι' αυτός, θά λιγώσῃ τὰ γόνατά του πρὸ τῆς Συναλλαγῆς. Ὅση δύναμι κι' αν κρύβῃ μέσα στην ψυχή του—για νά κρατηθῇ, θάναγκασθῇ νά δώσῃ. Κι' όταν άρχίζει νά δίνῃ, όταν άνοιζει μια σπα τὰ χέρια του, βλαστῆμα τα. Δουλειά δέν γίνεται.

'Απόδειξις ὁ δέιμνηστος Τρικούπης. Δυνατός με σιδερένια θέλησι, με χαρακτήρ' από γρανίτη. 'Αλλά τί νά σου κάνῃ; Για νά κρατιέται έπρεπε νάχη τὴν πλειονοψηρίαν, και για νάχη τὴν πλειονοψηρίαν, έπρεπε νά μη σφαλνάει με κερὶ ταῦτιά στην φωνὴν τῆς Κίρκης Συναλλαγῆς.

Κι' άκουσε κι' αυτός τὸ τραγοῦδι της τὸ δολερὸ κ' έτσι τόση δύναμις, τόση θέλησις και τέτοιος χαρακτήρ' έπήγαν στα χαμένα. Κ' έτσι ἡ Βουλῆ έπνιξε μέσα σταγκάθια της ένα σπόρον άγαθόν, από τον όποιον ήμπορούσε νά βλαστήσῃ ἡ πολιτικὴ μας, συνεπὸς κ' ἡ 'Εθνικὴ μας, αναβίωσις.

'Ισως κι' ὁ κ. Δηλιγιάννης νάχη ὄλην τὴν θέλησιν και ὄλην τὴν δύναμιν νά έργασθῇ για τὸ καλὸν του τόπου. Δέν του τὸ άρνούμεθα καθὸς δέν τὸ άρνούμεθα εἰς κανέναν από τούς κορυφαίους πολιτικούς μας. 'Αλλά κι' αυτός, κατ' ανάγκην, για τὴν περιφημῆ πλειονοψηρίαν, σκιάδος τῆς Συναλλαγῆς. Και χάριν αὐτῆς, και δημοκόπος και άρχιδημοκόπος μάάλιστα.

ΥΣΤΕΡΑ από ὄλ' αυτά λοιπόν, ύστερ' άπ' ὄλην αὐτὴν τὴν σύγχυσιν, ήμπορεί νά βγῇ κανένα συμπέρασμα;

Βεβαίωτατα!

Κατὰ τῆς Τουρκοκρατουμένης 'Ελλάδος, κατὰ τῆς 'Ελλάδος του ραγιαδισμοῦ και του κόψε μου, άγᾶ μου, νάγιάσω! άντετάχθηκε ἡ Τουρκομάχος